

PĚKNÁ VYHLÍDKA

11/2019

MĚSÍČNÍK SBORU ADVENTISTŮ 7. DNE V SOKOLOVĚ, KRASLICKÉ 494

Třicet let ve svobodě

Celá naše země i město si nyní připomínají 30. výročí pádu komunistické totality a začátek demokratického vývoje. 30 let ve svobodě už díky tomu žije i náš křesťanský sbor. Jak to

tenkrát prožíval a jak požehnání svobody využil? Kazatelem zde tehdy byl Jaroslav Šroll, který v Sokolově od roku 1988 vedl evangelizační přednášky a biblické kurzy. V „revolučním“ roce 1989 tu byli po kazatelových kurzech a vánočních přednáškách Radost pro všechny v podání Jiřího Bauera pokřtěni Saša Langová z H. Slavkova, samizdatový novinář Tomáš Kábrt a novomanželé Pánkovi. Začala také tradice oblíbených

sokolovských turnajů ve stolním tenisu pro mladé lidi ze sborů v celé republice. Pád komunismu na přelomu let 1989 a 1990 znamenal příchod plné náboženské svobody a pro sbor i příchod nové generace věřících. Po odchodu rodiny kazatele Šrolla v roce 1990 na nová působiště do vnitrozemí byl sbor v Sokolově organizačně oddělen od Chebu a přidělen do péče nového karlovarského kazatele Miroslava

Starého. I on pořádal v Sokolově a okolí misijní akce, Ivan Michalec jako student teologického semináře pořádal biblické přednášky v knihovně v Lokti. Do sboru přišly a byly pokřtěny studentky Hana Valterová a Hana Kudrhalcová a podnikatel Petr Procházka. Citelnou ztrátou bylo odstěhování manželů Bauerových do slovenské Seredě. Tam ale následně z jejich iniciativy vznikl nový sbor. Nově přichozí mladí lidé pomáhali v roce 1991 s křesťanskou osvětou v Klášterci nad Ohří a v Mostě, kde na základě těchto aktivit později vznikl nový sbor. Sbor konal průzkum po domech na Březové, do

zdravotních a duchovních kurzů se zde přihlásily desítky lidí. Z Březové pak přišly do sboru sestry Broňa Knappová a Hana Krausová s maminkou. Následovaly zdravotní a biblické kurzy v Sokolově a Kraslicích. Ze Sokolova přibyli bratři Robert Zajac, Petr Schug a Jaroslav Toupal s maminkou a z Lokte manželé Novákoví. Biblický kurz v Kraslicích zmařila skupina tamních náboženských extrémistů, která akci rozvrátila nevybíravými slovními útoky. Z biblických přednášek v Chodově přišla nová sestra Ivana Taschlerová. Z iniciativy evangelického sboru vznikla ve městě nová tradice: společné bohoslužby s křesťany ze sborů jiných církví v okrese na začátku roku, o Velikonocích a v předvánoční době - Adventu. V nových podmínkách se sbor zapojil do organizace veřejných sbírek pro adventistickou humanitární nadaci ADRA, kterých se zúčastnili i studenti středních škol. Dětský psycholog Jiří Bauer založil v roce 1992 na půdě sboru spolupráci skupiny mladých rodičů s Dětským domovem v Horním Slavkově, odkud si mladé rodiny začaly pravidelně brát děti na víkendy a společné pobyty. Z této iniciativy postupně vzniklo nové občanské sdružení Pohlazení se

členy a sponzory v celé ČR, počet dětí v jeho péči přibývalo a působí dodnes. Pro děti ve sboru vznikl místní oddíl celosvětového křesťanského skautského klubu Pathfinder s pravidelnou činností a letními tábory v Jizerských horách, u Konstantinových Lázní i v německém Heiligenhofu. Prohlubovala se spolupráce s ostatními církvemi, dětskými a sociálními organizacemi, například baptistickým oddílem Royal Rangers, katolickou Charitou nebo Domem na půli cesty v Kynšperku. S pomocí církve a sdružení Pohlazení vznikl v podkroví sborového domu byt pro slečnu ze slavkovského dětského domova. Pro další dospívající zorganizovalo sdružení a sbor letní pracovní brigády, sbírku na nákup a následný pronájem sociálních bytů, poznávací akce. Sbor se zapojil i do financování školní docházky chudých dětí v Bangladéši, v Sokolově a okolí rozšířil svou sociální činnost dobročinnou iniciativou Tabita i na potřebné seniory. V posledních letech pořádá sbor v Sokolově Horním Slavkově pravidelné romské bohoslužby, tematické bohoslužby ke svátkům, přednášky ve školách a knihovnách. Díky Bohu za to, že otevřel dveře svobodnému šíření Jeho radosti. (tk)

Milá návštěva z Hradce Králové

V sobotu 2.11. navštíví náš sbor romská skupina ze sboru adventistů v Hradci Králové pod vedením manželů Staňkových. Poslouží písněmi a vyprávěním o své činnosti ve východních Čechách. Vystoupí takto na slavnosti svatě Večeře Páně, která se koná od 14 hodin. (tk)

S aktivistou Rudolfem Tippanem o svobodě

Při příležitosti 30. výročí sametové revoluce přivítáme ve čtvrtek 14.11. od 18 hodin na besedu s promítáním romského aktivistu a muzikanta Rudolfa Tippana z Vintřřova. (tk)

Víte, proč přišla roku 1989 revoluce? Že ne? No přeci kvůli mně! Bylo mi tehdy 19 let. Chodila jsem na vysokou školu a krátce před revolucí jsem se seznámila s pozdějším otcem mých synů, Tomášem. Do té doby jsem nevěděla, že jsou u nás lidé zavíráni za své názory do vězení. Jeho život byl naprosto jiný než všech lidí, které jsem do té doby znala. Neříkal mi „hlavou zeď neprorazíš“ nebo „mlč, i když se Ti něco nelíbí.“ Ale ani nebyl okázalý ve svých protestech proti režimu. Tak nějak nevšedně žil hudbou, kulturou a šel tím mocným na nervy.

V létě roku 1989 Tomáš pořádal výstavu obrazů v Lokti pod mostem. S radostí a vůbec poprvé jsem se něčeho takového zúčastnila. Během mé prohlídky vystavovaných děl dorazila kolona příslušníků policie. I se psy. Nikde se nezastavovali a mířili rovnou ke mně. Srdce mi nahlas bušilo, když jsem v kabelce hledala občanský průkaz. Ničemu jsem nerozuměla ani ve chvíli, kdy si mě tito lidé pozvali k výslechu. Vyhržovali mi vyhazovem ze školy a snažili se mi znechutit Tomáše třeba tím, že je na ženské, a to se mi přeci nemůže líbit. Já ale vůbec nevěděla, co se děje. Proč mě

Zrušeno

chtějí vyhodit ze školy? A mohou mě vyhodit, když se učím dobře? Z jakých důvodů?

Vedle mého poznávání skutečné reality života v komunistickém Československu jsem v té do-

bě prožívala ještě něco úplně nového. Hledala jsem vyšší smysl života v Bohu. Začala jsem čas od času navštěvovat sbor církve adventistů v Sokolově a v Plzni. Doma jsem totiž na vlastní oči viděla zázrak. Můj táta, který holdoval alkoholu, přestal s pitím a změnil se. Chtěla jsem poznat toho, který byl příčinou jeho proměny. To, co nedokázal kvůli své rodině, ženě a třem dětem, dokázal kvůli Bohu. Kdo je ten Bůh?

Byla to pro mě revoluční doba mých vlastních

postojů a názorů. Poprvé jsem slyšela o lidech, kteří bojují za jakousi svobodu, o které jsem netušila, že ji nemám. Ve škole mě právě v době mých nových objevů čekala těžká zkouška z vědeckého ateismu u nepřijemného profesora, fanaticky obhajujícího komunistický režim. Netušila jsem, jak ji zvládnou. Čím více se mi otvíraly oči, tím více jsem viděla nesvobodu a bezpráví kolem sebe. Začala jsem se dusit a věděla, že se musí něco stát. Už jsem nedokázala být lhostejná.

Moje spolužačky se mi smály. Říkaly mi, že touto zkouškou nikdy neprojdou, nebudu-li říkat, co se ode mě chce slyšet. Bylo mi z toho špatně. Věděla jsem, že moje studia se blíží k závěru, a to jsem byla teprve ve druháku. Poprvé v životě jsem se rozhodla obrátit se na Boha. Modlila jsem se takto: „Bože, jestli opravdu jsi, ukaž se mi v mém životě tím, že za mě vyřešíš zkoušku, která mi je odporná a na kterou se nechci nic učit.“ Holčkám na koleji jsem řekla, že vše nechávám na Bohu, o kterém sice nevím, jestli je, ale zkusím tomu uvěřit.

A pak to přišlo. Revoluce!

Dokončení na str. 6

Příběh o narození Harolda Munna

V roce 1946 patřili do panteonu západních bohů Otec, Syn, Duch svatý... a lékaři. Lékaři, téměř výlučně muži, náležitě oděni do posvátného bílého roucha, budící dojem odměřené nadřazenosti a moci. Lékař vkročil na chodník, všichni odstoupili stranou a nechali ho projít. Když vešel do haly, všichni vstali a stáli, dokud nevyřídili, co potřeboval, a neodešel. Doktorům nikdo neoponoval, zvláště pokud pracoval jako sestra na praxi.

Moje matka zahájila tříletou praxi zdravotní sestry v Royal Jubilee Hospital ve Victorii (v kanadské Britské Kolumbii) roku 1946. Bylo jí osmnáct let, byla svobodná a chtěla se stát zdravotnicí na misii. Tři měsíce po začátku praxe, krátce poté, co dostala čepec (říkala, že v něm vypadala velmi působivě, i když ještě nic neuměla), přišla do nemocnice žena s krvácením. Byla to paní Munnová, manželka reverenda Munna, hlavního pastora anglikánské církve ve Virginii. Ze zdravotní dokumentace vyplývalo, že už přišla o pět dětí na konci druhého a třetího trimestru a teď bylo ohroženo šesté

těhotenství. Je těžké přijít o dítě v kterémkoli stadiu těhotenství, ale ženy, které dítě nosily a pak o ně přišly, a přitom už dlouho cítily kopání a pohyby, vědí, že je to opravdu zničující. Naděje a sny se této ženě a jejímu manželovi nerozpadly jednou, ale pětkrát. Teď stáli na prahu šesté bolesti.

Lékař přispěchal paní Munnovou vyšetřit a rozhodl: "Dítě musí ven." Rychlé přípravy k provedení císařského řezu v naléhavé situaci. Lékař přivolal vrchní sestru a jednu studentku. Tou studentkou byla moje matka. Osmnáctiletá dívka, za sebou tři měsíce praxe, se najednou ocitla u rizikového císařského řezu, jímž porodník přivedl na svět chlapce, který vážil celého půl kilogramu. Předčasně narozené děti tehdy málokdy přežily, zejména chlapci. Neexistovalo žádné neonatologické oddělení, ani jednotka intenzivní a resuscitační péče pro novorozence. Nejmodernější technologií tehdejší doby představovaly v podstatě inkubátory pro kuřata, boxy s vyhřívacími lampami. A tohle dětátko nevážilo ani půl kila.

Pro zajímavost - naše třetí vnuče se narodilo předčasně a vážilo 1,8 kg. Mám fotografii celé jeho pěstičky, na kterou má nasazený snubní prsten mého syna, a ještě je mu velký. Doktor odložil nepatrného novorozence, necelý půl kilogram živé váhy, na emitní misku "ledvinku", podal ji mé matce a řekl: "Není životaschopný. Zlikvidujte to." Pak se otočil a pokračoval v operaci. Moje matka hleděla na nepatrného tvora, který ještě dýchal. Likvidace znamenala přístroj, v němž se spaloval veškerý zdravotní odpad. Stála před obrovským dilematem. Na služebním oddělení mimo operační sál našla žínku. Dětátko do ní zabalila, položila ho na ledvinku, vrátila se zpátky na operační sál a umístila tácek nahoru na sterilizátor, nejteplejší místo v celé místnosti.

Lékař dokončil operaci, a domnívaje se, že je všechno v pořádku, odešel. Vrchní sestra převezla paní Munnovou do pooperační místnosti, aby se po operaci zotavila, a matku nechala uklidit sál. Chlapeček se narodil 30. května 1946 v půl deváté večer. V půl desáté matka skončila s

úklidem. Posadila se na židli, držela chlapečka v rukou a čekala, až zemře. Říkala si, že pak poslechne doktora a nikdo se nic nedozví. V půl desáté večer se lékař setkal s rodiči a sdělil jim strašnou zprávu. Jejich syn, který nebyl schopen života, nepřežil. Nechal je napospas zármutku ze ztráty šestého dítěte.

chlapečka na sesternu, kde si ho s ostatními sestrami postupně braly na ruku a krmily očním kapátkem. Během dalších dvou dnů ztratil přes sto gramů váhy. Dva dny. Co lékař čekal? Samozřejmě si myslel, že novorozenec zemře, a pak celou "situaci" pod pohružkou zamete pod koberec.

znamená dobrá zpráva). Reverend Munn ještě ten den držel svého maličkého syna v jedné ruce a očním kapátkem ho pokřtil. Nikdo neočekával, že malý Harold přežije. O dva týdny později však paní Munnovou propustili, za další dva měsíce šel malý Harold domů k rodičům a za dva roky dostaly zdravotní sestry včetně mé

V půl druhé ráno se matka rozhodla, že bude lepší věc někomu říci, a tak zavolala vrchní sestru, která

lékaři asistovala. "Tak to máme velký problém," reagovala vrchní sestra. Zavolala lékaři, který se přiřítíl z domova. Byl vzteky bez sebe. Pustil se do mladé dívky, která tím, že jako podřízená nedodržela jeho nařízení, uvrhla jeho a celou nemocnici do "situace". "Vy jste ten problém způsobila" - šermoval jí prstem před nosem - "a teď za to ponese odpovědnost. Neodvažujte se ale říci něco rodičům." Rozrušenou sestřičku na praxi nenapadlo nic jiného než vzít

Jenže pak začalo odhodlané miminko přibírat na váze. Lékař si uvědomil, že musí informovat rodiče. "Nechtěli jsme vám dávat falešnou naději. Když se váš syn narodil, byli jsme si jisti, že nepřežije, ale... díky zázkum moderní medicíny se nám ho podařilo udržet naživu, ačkoli šance na to, že přežije, je mizivá. I v takovém případě však jistě nastanou komplikace, poškození mozku..." V tu chvíli jim to bylo jedno. Měli syna, kterému brzy vybrali jméno Harold (což

matky pozvánku na oslavu Haroldových druhých narozenin. Matka tam jela, zvědavá na Harolda... A ten běhal a hrál si s ostatními dětmi a vypadal úplně normálně.

"Trochu hubený," konstatuje teď matka, když si ten den vybaví."

O tom, jak malý Harold přežil, rodičům nic neřekla.. Absolvovala, přestěhovala se do centrální Kanady a začala studovat na biblické škole, kde se seznámila s otcem. Vzali se. Za devět měsíců jsem se narodil v severní Albertě a deset měsíců nato jsme se všichni tři přestěhovali na druhou stranu zeměkoule, do divočiny Nové Guineje, kde jsem vyrůstal.

Za řadu let jsme se vrátili do Kanady. Maturoval jsem na střední škole v severní Britské Kolumbii ve městě Terrace. Matka pracovala v nemocnici a náhodou se jí dostal do ruky anglikánský zpravodaj s úmrtním oznámením biskupa Munna. Ze zvědavosti se zeptala jedné anglikánské ošetřovatelky, s kterou pracovala, jestli biskupa znala. Ukázalo se, že žena s ním pracovala, především mezi původními obyvateli Kanady, a dobře ho znala.

"Měl nějaké děti?" Matka stále neměla jistotu. "Ano, jednoho syna,

Harolda. Ten se mi ale ztratil z očí. Pozoruhodný kluk. Naposledy, kdy jsem o něm slyšela, učil jako misionář v západní Africe."

Moje matka neřekla dalších deset let nic. Teprve pak náhodou narazila na další parte - tentokrát lékaře, který ji kdysi způsobil takový zármutek. A teprve tehdy nám, své rodině, vyprávěla o Haroldu Munnovi. Všechna ta léta si ho nechávala pro sebe, ale teď, po smrti lékaře, pomínula i nutnost mlčení. Rozhodla se Harolda vyhledat a říci mu pravdu o jeho narození. A také ho našla; sloužil

nyní jako hlavní pastor anglikánské církve na druhém konci ulice, v níž jeho vlastní otec v roce 1946 sloužil jako pastor.

Půl roku se nemohla odhodlat a snažila se vyřešit, jak to Haroldovi sdělit, "aby si nemyslel, že si chci připsat nějaké zásluhy". Nakonec mu o Vánocích napsala dopis a propojila jeho příběh s jiným příběhem "o narození Syna", Ježíše. Harold jí brzy odepsal a krátce nato se setkali. Matka mu řekla pravdu o jeho zázračném narození...

WILLIAM PAUL YOUNG

Zrušeno

Dokončení ze str.3

Do vysokoškolského indexu mi k předmětu vědecký ateismus bylo dopsáno slovo: ZRUŠENO! Když jsem tehdy šla ze školy na kolej, poskakovala jsem radostí. Byla jsem šťastná, že komunismus skončil, ale mnohem mnohem šťastnější jsem byla z jiného důvodu. Do mého života vstoupil Bůh. Najednou jsem věděla, že je živý, že mě miluje, že mu na mě záleží. Našla jsem smysl života. Každému na setkání jsem vyprávěla o mocném Bohu.

Už víte, proč přišla revoluce?

Když před osmi lety zemřel Václav Havel, oplakala jsem to. Moje setkání s ním v době mé práce v domě na půli cesty patřilo k mým nejsilnějším zážitkům. Byl pro mě vzorem. Jak byl jeho život výjimečný, tak byla výjimečná i jeho smrt. V době revoluce v roce 1989 lidé byli k sobě laskaví, tolerantní a každý každému přál. A to vše především díky postoji Václava Havla, jehož heslo všichni známe. Nad lží a nenávisťí nevíteží boj a síla, ale pravda a láska. Jeho smrt znovu tohoto ducha mezi lidmi přinesla. Za

těch 22 let, které uběhly od revoluce, lidé zapomněli. A najednou bylo vše zpátky. Lidé se rozpomenuli a znovu v sobě objevili tyto staré hodnoty. V závěru svého života navíc předal Václav Havel lidem to nejcennější. Vyznal víru v osobního Boha. Neumíte si představit, co to s mnohými lidmi udělalo. Několik mých nevěřících přátel mi psalo, volalo a vyjádřilo přání setkat se se mnou, abych jim mohla o Bohu více říct. Kolik dokázal jediný člověk! A co uděláme my, kteří víme, kdo je tou pravdou, cestou, životem a láskou?

HANA KÁBRTOVÁ

Mladý zubař Daniel Kábrt graduoval na Vysoké teologické škole ve Friedensau

Osmadvacetiletý člen sokolovského sboru adventistů Daniel Kábrt, zubní lékař, završil nyní slavnostní graduačí i své studium na Vysoké teologické škole v německém Friedensau. Slavnost ve vysokoškolském kampusu v Sasku-Anhaltsku začala sobotní bohoslužbou s modlitbami za čerstvé absolventy i nově začínající studenty z celého světa.

Rektor školy Roland Fischer měl kázání z 1. kapitoly knihy Daniel o mladém Danielovi a jeho žudských vrstevnících, kteří se vlivem událostí v 6. století před Kristem ocitli daleko od domova v tehdejší královské akademii v Babylonu. Byli tak postaveni před řadu zásadních rozhodnutí, která se přímo dotýkala jejich identity a hodnot. Daniel a jeho přátelé jsou dodnes pozoruhodným vzorem pro to, jak si v takové situaci počínat. V těsném kontaktu s Bohem na modlitbách některé nové věci přijali, jiné

odmítli a nebáli se ani výrazně ovlivňovat své okolí. „V Boží síle a moudrosti praktikovali to, co později apoštol Pavel popsals jako ‘Všecko zkoumejte, dobrého se držte, zlého se chraňte v každé podobě’,“ zdůraznil rektor.

Na sobotní večer připravila vysoká škola koncert židovské klezmerové kapely z Berlína. Symbolicky tak vyjádřila solidaritu s nedávnými oběťmi útoku neonacistů na členy židovské obce v německém městě Halle. Veselé, milostné i baladické písně a skladby měly velký úspěch a mezinárodní soubor Schpil Klezmer Schpil musel několikrát přidávat.

V neděli dopoledne se konala samotná slav-

nostní graduače absolventů. Zahájil ji Michael Lehmann, sasko-anhaltský ministr školství, vědy a digitalizace, projevem, ve kterém vyjádřil úctu a blahopřání k letošnímu již 120. roku působení školy a absolventům popřál Boží požehnání a provázení v jejich duchovní a sociální práci pro lidi.

Mladí lidé přispěli krásnými hudebními vystoupeními a někteří se se shromážděním podělili o své plány a ideály.

Slavnost zakončilo společné fotografování a občerstvení v zahradě k přátelským rozhovorům. Někteří vyučující se při nich Danielovi Kábrtovi ze Sokolova svěřili, že jeho závěrečná práce inspirovaná jeho dobrovolnickou kaplanskou službou ve věznici je velmi oslovila a povzbudili jej k dalšímu působení v této oblasti. Srdečně mu také popřáli úspěšný start v jeho soukromé zubařské praxi.

(tk)

AKCE V LISTOPADU

Není-li uvedeno jinak, koná se akce v Modlitebně církve adventistů v Sokolově na Šenvertu, Kraslické ulici 14

KAŽDÝ ČTVRTEK 18:00 Návčik zpěvu s Hedou Bauerovou

PÁTEK 1.11. 18:00 Úvod do Bible s Kábrtovými: O zbožnosti

SOBOTA 2.11. 9:30 Dopolední bohoslužba s M. Lindtnerem, 14:00 Slavnost svatě Večeře Páně s M. Lindtnerem, L. Olahem a Staňkovými z Hradce Králové, 16:00 Společenství u prostřeného stolu

PÁTEK 8.11. 18:00 Úvod do Bible s Kábrtovými: Radost Božího slova

SOBOTA 9.11. 9:30 Dopolední bohoslužba s Michaelou Bauerovou, 14:00 Zpěv, modlitby a zkušenosti s Bohem, 14:30 Sobotní škola Bible: Boží slovo, slzy a radost, 15:30 Kázání B. Zámečníka, 16:00 Posezení u prostřeného stolu

ÚTERÝ 12.11. 18:00 Modlitební setkání nad 1. knihou Mojžíšovou s M. Lindtnerem, 18:00 Vzpomínky na agonii komunismu v 80. letech s T. Kábrtem a M. Novotným v Měst. knihovně Loket

ČTVRTEK 14.11. 18:00 Večer s romským písničkářem a aktivistou Rudou Tippanem (na snímku) z Vintřova k 30. výročí sametové revoluce - vyprávění, písně, promítání

SOBOTA 16.11. 9:30 Dopolední bohoslužba s M. Lindtnerem, 14:00 Zpívání, vyprávění, modlitby, 14:30 Sobotní škola: Náš odpouštějící Bůh, pro děti vlastní program, 15:30 Kázání Luboše Olaha, 16:00 Posezení u prostřeného stolu

NEDĚLE 17.11. 16:00 Romská misijní bohoslužba v obřadní síni Městského domu kultury Horní Slavkov

ÚTERÝ 19.11. 17:00 Úvod do Bible s T. Kábrtem v Městské knihovně v Lokti: Svoboda, nebo...? (Ježíšovy pastorely)

ČTVRTEK 21.11. 14:00 Ekumenické pracovní a modlitební setkání duchovních sokolovských křesťanských církví v modlitebně Bratrské jednoty baptistů v Sokolově, Brněnské ulici

PÁTEK 22.11. 18:00 Úvod do Bible s Kábrtovými: O smlouvě

SOBOTA 23.11. 8:00-18:00 Potravinová sbírka, 9:30 Dopolední bohoslužba s J. Bauerem starším, 14:00 Zpěv, modlitby a zkušenosti s Bohem, 14:30 Sobotní škola Bible: Bůh smlouvy, 15:30 Kázání T. Kábrta, 16:00 Posezení u prostřeného stolu

ÚTERÝ 26.11. 18:00 Modlitební setkání nad 1. knihou Mojžíšovou s M. Lindtnerem u Musichových, Stará Ovcárna 2183

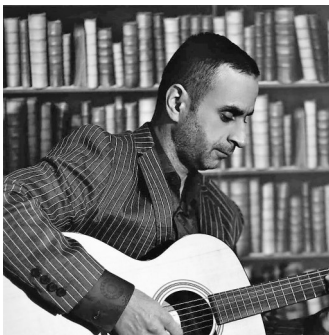
PÁTEK 29.11. 18:00 Studium Bible s Kábrtovými: O rodokmenech

SOBOTA 30.11. 9:30 Dopolední bohoslužba s B. Zámečníkem, 14:00 Zpěv, modlitby a zkušenosti s Bohem, 14:30 Sobotní škola Bible: Seznamy a rodokmeny - povzbuzení v nelehkých dobách, 15:30 Kázání Hany Kábrtové, 16:00 Posezení u prostřeného stolu

PŘIPRAVUJEME

PÁTEK - NEDĚLE 13. - 15.12. Změň svět - víkend pro mládež od 15 let na horské chatě na Hřebečné

Více na //sokolov.casd.cz

Rudolf Tippan